

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089		Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!	J Time Committed Á délai convenu	

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 5.

(331.)

Vol. 15.

Thursday,

March 10,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Restaurace Praha praskala ve švech Dočkáme se brzo reprízy?

Benefiční koncert, o kterém se tolik mluvilo ještě před vlastním večerem, připadl na sobotu 26. února. Zájem o něj se zprvu jevil jako mrtvý brouk - dlouho klid a potom takový zájem, že týden před koncertem bylo beznadějně vyprodáno. Mnozí ale i tak přišli na čekačku, co kdyby. Žádné kdyby se však nekonalo, ale i tak činovníci restaurantu Praha na Masaryktownu dychtivce umístili. Židle u baru jim nevadily.

Ostatně, všichni se náramně bavili a z koncertního večera tří kapel s Markétou Slepčíkovou, tentokrát v roli zpěvačky, se nakonec stalo setkání české komunity. Lidi přišli odevšad. Nejvíce přirozeně z Toronta. Příznám se, že jsem mnohé z nich viděla poprvé. A že chodím téměř na každou naši akci. Nálada byla prima, lidi se bavili, jejich nadšení nebralo konce: většinou vyhovovala skladba hudby - tři kapely - Muzika Na rohu Jirky Grosmana, Klika Zdeňka Breuera a Gypsy Grass Honzy Hanka - s různým repertoárem, to se nestává tak často; současně se netajili ani tím, že svou přítomností demonstrují vztah k vysílání české televize Nový záběr, o kterém jednomyslně panovalo velice dobré mínění.

V anketě nezazněl jediný hlas o marnosti této práce, ale naopak o nutnosti ve vysílání pokračovat (jen stručně vzorek názorů): sponzor Ladislav - byl jsem velice překvapený, že je totálně vyprodáno, několik lidí si stěžovalo, že nedostalo lístky. Pokud mám hovořit o TV jako profesionál, pak mohu říct, že je na své podmínky velice dobré, ale víme, že by mohlo být i lepší, a o to se budeme všichni snažit. S Markétou připravujeme české a slovenské televizní vysílání kolem světa, věřím, že se bude líbit také... sponzor Jerry: myslím si, že jako komunita bychom měli českou televizi podporovat. Byla by škoda, kdyby tady nebyla. Markéta a všichni ostatní s ní dělají vynikající job, je to fantastické... kapelník Zdeněk: rádi jsme jako Klika na benefiční koncert přišli, protože si myslíme, že česká TV je pro českou komunitu důležitá. ... divačka Dana: od začátku si Nový Záběr natáčím a moc si přeji, aby se to vysílání nejen udrželo, ale aby se ještě zlepšovalo ... muzikant Bohdan: uspořádat koncert je velmi dobrá myšlenka a je vidět, kolik lidí je stejného názoru a kolik lidí TV podporuje... divačka Helenka: nádherný koncert, super, a chci všem, co děláte českou TV poděkovat za mnoho lidí, kteří ji pravidelně sledují. Vím, že to děláte ve svém volném čase a přála bych jí, aby to bylo alespoň jako nyní, pokud nebude lepší. A pokud budou dobré nápady, budeme se na ně jenom těšit - moc a moc díky... divák Břet'a: mně se koncert velice líbil. Na TV se díváme se ženou pravidelně. Pokud bych směl vyslovit svoje přání do budoucna, pak přeje jen rozšířit čas a pokusit se dělat více a kratších materiálů, a přimlouval bych se za sport... zpěvačka Majka : pořádat koncert byla báječná myšlenka, protože vysílání TV - to, co dělá Markéta, je opravdu záslužná práce, program je fantastický, vždycky se dozvídám nové věci, a proto cokoliv, co můžeme na podporu televize udělat, udělat musíme...

S nápadem přišla producentka Nového záběru Markéta Slepčíková. Ta mladá dáma, která se zapsala do dění komunity téměř hned po svém příchodu do Kanady. Ještě ani neměla oficiální papíry a už věděla, že nebude dělat nic jiného než TV. Vlastně už ji i dělala. Právě kvůli chybějícím dokladům nemohla tenkrát ani podepsat smlouvu. Toho běhání a lítání kolem, to si málokdo umí představit: když už byl vysílací čas, tak aby se mělo co vysílat, a když už byla kamera a bylo to natočeno, aby to měl kdo sestříhat a namluvit a ohlásit a vyhledat další spolupracovníky, protože to jeden dělat nemůže, a vůbec... co budu povídat, kdo si alespoň jednou přičichl k této práci, ví své. Jako shůry dar pak přišel se svou firmou Creative Post Ladislav Horák. Tak to byla trefa přímo do černého. A v hodině dvanácté. A tak má TV i fantastické technické zázemí.

A tak je čas Markétě za všechny její příznivce blahopřát hned ke třem věcem najednou: v první řadě k životaschopnosti její práce v TV. Dále k vynikající organizaci koncertu, a v neposlední řadě k jejímu výkonu pěveckému.

Markéta Slepčíková při koncertě na Masaryktownu

Profesionál Jirka Grosman jej charakterizoval takto: Markéta zpívá ze srdce, specificky romský repertoár jí sedí, a zjevně jej prožívá a rozumí mu. Její hlas má přirozené vibrato, které zní zvlášť sexy v nižších polohách... A proč že Markéta zpívá? Vždyť by mohla psát, mluvit, komentovat... Pro ni zpěv není jen koníček, ale vlastně způsob komunikace. "Když mě má nevyčísitelná touha po důvěře v člověka vede až k nedorozumění, zpívám," cituje Markéta slova svého pěveckého vzoru Evy Olmerové. Po dlouhých šesti letech zase vystoupila na pódium, aby se vyjádřila. A měla co říci všem. Uchvátila jak písněmi Evy Olmerové, tak i písněmi z filmu Cikáni jdou do nebe.

Sobotní benefiční koncert byl jenom začátek rodící se tradice, protože jak Markétu znám, dobré myšlenky hned tak neopouští, opustí-li je vůbec - a bude-li i dobré finanční zázemí, uvažuje o koncertování s hostujícím zpěvákem z domoviny. Její poslední pohodový úsměv, protože už po úspěšné akci, náležel všem divákům TV především, sponzorům, spoluorganizátorům večera včetně restaurace Praha a vedení Masaryktownu.

Douška: Některé výhry v životě nemohou být ani dost dobře doceněny, protože pro jejich etickou hodnotu ani cena neexistuje. Stačíme si to někdy uvědomit?

Foto a text: Věra Kohoutová

Dvanáct rozhněvaných mužů

Těžko by tento film mohl vzniknout dnes, ale byl natočen v roce 1957. Přesto to byl největší zážitek, z televizní produkce minulého týdne a to nejen kvůli tomu, že ve filmu hraje Jiří Voskovec.

Už název by dnes neprošel a radikální feministky by se ozvaly se vši naléhavostí. Ve filmu se kouří a někteří herci si zapalují jednu cigaretu od druhé. Film je černobílý a nepoužívá teleobjektivy. Vše je tak, jak to vidíme svým okem. Odehrává se v jedné nudné místnosti. Dokonce ani účastníci dramatu nemají jméno, ale pouze číslo a sedí podle zasedacího pořádku. Dlouhou chvíli, chcete-li nudu si krátí hovorem o baseballu nebo nabízením produktů z firem, které reprezentují.

Přesto tento film i po téměř padesáti letech hovoří. V době, kdy se dovídáme, o nejnovějších technologiích, kdy zvukové efekty dominují, najednou vidíme film, kde záleží pouze na hereckých výkonech a na příběhu, který se před námi odehrává.

Je zajímavé, že jsem vlastně tento film nejprve slyšel jako rozhlasovou hru. Nebylo zapotřebí nic upravovat. Dialogy měly svoji vlastní sílu. Ve filmu se totiž jedná o základních etických hodnotách. O pravdě, spravedlnosti, je zde však i lhostejnost a fanatismus.

Příběh, kdy dvanáct porotců má rozhodnout o vině či nevině člověka na okraji společnosti. Nikoliv nějaké hvězdy amerického fotbalu, či zpěváka, za kterým stojí desítky fanoušků. Jedná se o bezvýznamného ztracence, který nemá ani na slušného obhájce a o kterého by ani žádný obhájce nestál.

Jedná se o jasný případ pro jedenáct porotců. Pouze jeden z nich pochybuje. Jeho pochybnosti však znamenají počátek dramatu. Snad jeden z nejsilnějších momentů ve filmu není, kdy někdo někoho přesvědčil, ale okamžik, kdy největší oportunista změní svůj názor. Nemění ho kvůli tomu, že by poznal pravdu, ale kvůli tomu, že setrvávání na pozici,

kterou hájí už nemá budoucnost. Vidíme zde i člověka, který vypadá jako naprostý hlupák, přesto i on má své místo ve společnosti a dokáže stát za svým poznáním, dokáže věci vidět z jiného úhlu.

Nabízí se pouze otázka, co kdyby tam nebyl ten první s pochybnostmi, ten kterého hraje skvěle Henry Fonda, tak by zůstal jeden nevině odsouzený a nic by se nezměnilo, nikdo by se nic nedověděl. Jednalo by se o dvanáct klidných a spokojených mužů.

Poslechněte si reklamy, zpravodajství, písničky či vánoční, novoroční přání, blahopřání k narozeninám a na co dnes je kladen důraz. Je to pravda, láska a spravedlnost nebo spokojenost, prosperita a ekonomické zázemí?

Film Dvanáct rozhněvaných mužů byl dobrý, protože kladl důraz na to první, proto měl také duši.

Aleš Březina
